

Jakten på ny tannlege

Tidende har snakket med en mannlig hivpositiv som har lett lenge og vel etter en ny tannlege i Oslo. Jakten startet i april 2006, og per desember 2006 har han fortsatt ikke vært hos tannlegen. Dessuten har han brukt vel så lang tid på å komme seg inn i det norske trygdesystemet igjen, etter noen års opphold i Storbritannia.

– Det er akkurat som om ingen vet hvordan ting fungerer, og ingen har kunnet rettlede meg, verken ved mitt lokale trygdekontor på Frogner, eller på Stovner, dit jeg ble henvist, fordi de skulle ha greie på saker som handler om folk som har falt ut av systemet etter utenlandsopphold.

Når det gjelder tannbehandling, er jeg blitt fortalt at jeg skal ta kontakt med tannlegevakten på Tøyen, for å få behandling på sosialkontorets regning. Men det jeg er ute etter, er en fast tannlege, som kan behandle meg på en god måte ut fra den diagnosen jeg har og som den pasienten jeg er, og som vet

hvilke rettigheter jeg har når det gjelder trygderefusjon. Jeg har ringt rundt på egen hånd til privatpraktiserende tannleger, og etter hvert etter tips fra andre hivpositive. Noen kjenner til tannleger som gjerne tar inn hivpositive pasienter, men som har rykte på seg for å være dårlige tannleger. Det sies at de trenger nye pasienter og at de dermed ikke er så nøye på dette med hiv. Jeg vil ikke ha en dårlig tannlege. Andre tannleger er visstnok kjent for å kjenne trygdesystemet ut og inn, og for at de er gode til å skaffe refusjoner. Heller ikke dette står øverst på min ønskeliste. Jeg vil først og fremst ha en dyktig tannlege, og en som også kan regelverket når det gjelder trygd. Å finne det har hittil tatt meg trekvart år.

– Hvilke andre opplevelser har du hatt i løpet av dine ringerunder?

– Jeg har snakket med tannleger som har en eller to hivpositive pasienter, men som ikke ønsker flere, av frykt for å bli stigmatisert som «hivtannleger».

Jeg tenkte også etter hvert at det kunne være et forsøk verdt å prøve en innvandrerertannlege, i den tro at de skulle være mer åpne. Jeg prøvde et par ikke-norske tannleger, og der fikk jeg virkelig en følelse av hvordan det er å være innvandrer – som de trodde jeg var. Antagelig på grunn av finnmarksdialekten. De forsto i hvert fall ikke hva jeg sa, og trodde at jeg ikke var norsk. Uten trygderettigheter og uten å bli ønsket velkommen endte det med at jeg ble henvist til sosialkontoret og tannlegevakten på Tøyen nok en gang.

– Hva gjør du nå?

– Nå ser det ut til at jeg kommer skikkelig inn i det norske trygdesystemet fra nyåret. Og jeg har ikke gitt opp å finne meg en tannlege som vil ha meg som pasient, og som jeg kan føle meg vel med å gå til i årene fremover, avslutter han.

Ellen Beate Dyvi

Etablererte nytt råd på Verdens aidsdag

Helse- og omsorgsministeren Sylvia Brustad (Ap) og utviklingsminister Erik Solheim (SV) markerte Verdens aidsdag 1. desember 2006 med å opprette Nasjonalt hiv/aids råd. Rådet vil bestå av rundt 15 medlemmer, og skal arbeide under ledelse av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad og utviklingsminister Erik Solheim. De to statsrådene vil at det nye rådet skal fungere som et konsultasjonsorgan for arbeidet med hiv og aids, både nasjonalt og internasjonalt.

– Vi ønsker en samlet diskusjon om det nasjonale og det internasjonale hiv- og aidsarbeidet. Derfor samler vi departementene, direktoratene og det sivile samfunn i ett forum. Dette kan gi gode ringvirkninger, sier helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad.

– Rådet skal identifisere lokale, regionale og nasjonale problemer eller behov som bør komme fram i lyset – både nasjonalt og globalt sier utviklingsminister Erik Solheim

Nasjonalt hiv/aids råd skal bidra til å skape åpenhet og motvirke diskriminering og stigmatisering av hivsmittede og deres nærmeste. Videre skal rådet bidra til en samordning av de nasjonale tiltakene med den internasjonale helsepolitikken på hiv/aids-området og seksuelt overførbare infeksjoner. Det skal også bidra til informasjonsutveksling om nye strategier på området innenfor helse-, utviklings- og utenrikspolitikk, og påse at de strategier som er utviklet på området blir evaluert og følges opp.

Understøtter frivillighet

Brustad og Solheim mener det vil være en viktig oppgave å understøtte nasjonale og internasjonale frivillige organisasjoners virksomhet på området og arbeide for at rådets arbeid blir gjort kjent internasjonalt.

Relevante fagetater fra de to departementene skal delta i rådet. I tillegg skal representanter for det sivile samfunn og private aktører inviteres til å delta.

Ellen Beate Dyvi